

De Postrijder verschijnt s' dinsdags, s' dondersdags en zaturdags.
Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 51, en bij alle post-directeuren.
Alle toezending van brieven, annoucen, geld, enz., moet getrukket zijn.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad, 8 fr. buiten de stad.
Een blad afzonderlijk, 20 centiem.
De aankondigingen, per drukkergel, 45 centiem.
De reknamen, per drukkergel 25 centiem.

TONGEREN, DEN 5 NOVEMBER.

Inschrijvingen voor den Paus.

Ziehier het bedrag van eenige intekeningen voor het pauselijk leger, in België en Frankrijk:

Bien Public.	fr. 34,000 00
Journal de Bruxelles.	» 32,000 00
Journal d'Anvers.	» 7,500 00

INSCHRIJVINGEN IN FRANKRIJK.

L'Union heeft dezer dagen aangekondigd, dat de hertog van Luynes voor 50,000 franks heeft ingeschreven voor het pauselijk leger. Dit brengt de som van

L'Union op	fr. 221,543 95
L'Univers.	» 209,126 19
Courrier de Lyon.	» 75,837 50
Gazette du Midi.	» 65,740 50
Le Monde.	» 43,078 30
Propagateur de Lille.	» 37,062 20
Espérance du Peuple van Nantes.	» 35,343 60
Union de l'Ouest.	» 26,205 70
Journal de Rennes.	» 21,231 10
Union franconnoise.	» 16,992 00
Semaine liturgique van Poitiers.	» 13,925 00
La Guyenne.	» 13,255 00
Veu national de Metz.	» 6,097 50
Espérance de Nancy.	» 5,407 05
Mémorial d'Amiens.	» 5,006 80
Emancipateur de Cambrai.	» 4,924 00
Bulletin Religieux de La Rochelle.	» 3,799 50
Impartial du Finistère.	» 2,392 00
Chronique Religieuse van Dijon.	» 1,571 00

Zinneloozen.

Uit een aan de Kamer medegedeeld verslag over den toestand der zinnelooze-gestichten hier ten lande, nemen wij het volgende over:

In 1852, tijdens de optelling, bevatten die gestichten:

	3,841 zinneloozen
Daar waren er in 1853	4,054 »
» 1854	4,094 »
» 1855	4,074 »
» 1856	4,278 »
» 1857	4,431 »
» 1858	4,508 »
» 1859	4,676 »
» 1860	4,882 »
» 1861	5,033 »
» 1862	5,170 »
» 1863	5,366 »
» 1864	5,441 »
» 1865	5,431 »

Bij deze cijfers moesten nog gevoegd worden 200 zinneloozen welke ten hundert worden behandeld.

In de zinneloozen gestichten vermeerderd het cijfer der krankzinnigen gemiddeld met 125 per jaar. Dat is zeker geen verblijdend vooruitzicht!

De Journal de Huy verzekert, dat de heer Leopold Godin aan de godshuizen van Hoei een bezet heeft gedaan van 25,000 fr., en aan de collegiale kerk eene som van 10,000 fr., om geschilderde vensters achter het hoofdaltaar te stellen.

Men schrijft uit Luik, 1 november: Een groot getal wapenmakersgasten van deze stad zijn maandag laatstleden naar Fory (Parijs) vertrokken; zij hebben eene verbintenis aangegaan met eene maatschappij voor het vervoerdigen van eene groote menigte wapens, aan 80 centiem per uur werkens, of 9 fr. 60 c. per dag van 12 uren.

Men schrijft uit Antwerpen 1 november: Eergisteren namiddag is er aan het fort n° 7, nabij de nieuwe Berchemsche poort, een groot ongeluk gebeurd, waarvan men ons de volgende bijzonderheden verhaalt: Onder het toezicht van den stafoverste wilde men de proef nemen met het springen eener aangelegde mijn. Hoe het kwam weet men niet, maar eenige oogblikken voor dat het bepaalde teken werd gegeven, sprong eensklaps de mijn, en dit had voor gevolg dat verscheidene soldaten zwaar gewond werden. Drie hunner zijn, bijna stervende, opgenomen en naar het hospitaal gedragen. Men zegt dat er twee officieren onder de gewonden zijn.

Men schrijft uit Brussel, 1 november: Wij hebben reeds den heldhaftigen dood gemeld van verscheidene onzer edelmoedige pauselijke zouaven; elke dag brengt ons de tijding aan, dat er een nieuw slachtoffer gemaakt is en dat de martelaarslijst eenen doortluichten naam te meer tellt. Na Athur Guillemin, en Urbanus de Quelen, is het nu Emmanuel Dufournel, onder-luitenant der pauselijke zouaven, die doodelijk gekwetst is in de schermutseling van den 20 dezer, nabij Farnese, en aan de gevolgen zijner wonden is bezweken.

— Een oudsoldaat, gedekoreerd met de Leopoldorde, bood zich dezer dagen aan, in het pauselijk comiteit te Brussel, en wilde dienst nemen; reeds vecht zijn zoon in de geleerden de zouaven. « Ik ben oud, zegde hij, maar als men mij in de cavallerie wil steken, zal ik er nog duchtig doorheen kappen. » Met veel moeit heeft men dien man van zijn ontwerp afgebracht.

Buitenlandsch nieuws.

Pauselijke staten.

De Franschen zijn Roomen ingetrokken. Zij zijn met geestdrift ontvangen geworden. Zij hebben geene schreit te schieten gehad.

Twee brigaden van het fransche leger zijn den 31 oktober te Roomen aangekomen. Sedert dien dag zijn er nog andere fransche afdeelingen de eeuwige stad ingetrokken.

Garibaldi die zich met zijne benden aan de poorten van Roomen bevond, is terug getrokken naar Monte-Rotondo.

Thans dat Roomen door het fransche leger beschermd wordt, kan het pauselijk leger met meer krachtigheid tegen de Garibaldianen te werk gaan. Men meldt dat de zouaven te veld gaan trekken tegen de revolutionnaire benden en hen in hunne laatste schuilhoeken bezochten.

Het fransch gouvernement toont zich zeer misnoegt tegen Victor-Emmanuel die eenige steden der pauselijke staten bezet heeft. Een omzendbrief van M. de Moustier de fransche minister der buitenlandsche zaken verklaart formeel dat het fransche gouvernement deze bezetting niet dulden kan.

Men schrijft uit Roome, 30 oktober: De kommandant der expeditie heeft eene proklamatie aan de Romeinen doen afkondigen.

Keizer Napoleon, zegt ze, zendt op nieuw een expeditie-korps om den H. Vader te beschermen en den pauselijken troon tegen de revolutionnaire benden te beveiligen. Gij kent ons sedert lang. Zoals altijd komen wij eene zoo zedelijke als belangloze zending vervullen. Wij zullen u helpen het vertrouwen en de veiligheid daar te stellen. Onze soldaten zullen voortgaan met uwe personen, uwe zeden en uwe wetten te eerbiedigen. Het verledene is hier voor eene waarborg.

De troepen zijn goed ontvangen: de kazernen waar de Franschen verbleven worden druk bezocht. De stad is rustig. De gezichten zijn opperminder dan vroeger.

De Pauselijke Staten zullen eenen veldtocht tegen de roodhemden ondernemen en hen doen verhuizen uit de plaatsen welke zij bezetten. De zaak zal niet lang duren ten minste indien de italiaanse armee de roodhemden niet bij-springt; maar in dat geval zal de zaak ook ernstig worden en de oorlog zal onthranden. Generaal Dumont heeft de officiers der pauselijke armee ontvangen en hun gekomplimentteerd over hunne heldhaftigheid in de verschillende gevechten.

Florentië, 1 november.

Eene telegrafische depeche uit Correse meldt, dat Garibaldi naar Monte Rotondo is terug gekeerd. Het bevel over de bezettingstroepen is aan generaal Cialdini toevertrouwd.

De italiaanse troepen bezetten verscheidene punten.

Het gerucht dat Nicotra door de pauselijke troepen zou omsingeld zijn, wordt gelogenstraft. De bevolking van Frosinone gaat over tot de stemming van een volksbesluit.

Men leest in den *Moniteur*:

« De laatste depechen uit Rome ontvangen, dragen den datum van 29 oktober en doen de voldoening kennen, welke de bevolking had bij het vernemen der tijding, dat het fransche expeditie-korps te Civita-Vecchia was aangekomen. Die tijding was in den avond van den 28 te Rome verspreid en onmiddellijk had de onrust der vorige dagen plaats gemaakt voor vreugde en vertrouwen. Voor wat betreft de garibaldische benden, welke sedert twee dagen op eene dag-marsch afstand van Rome liggen, deze waren de eeuwige stad niet genaderd.

Al de geruchten van gevechten tusschen de pauselijke troepen en de Garibaldische benden, van Garibaldi's binnenrukking in Rome, van volksbewegingen en barrikaden, waren uit de lucht gegrepen of afkomstig uit de revolutionnaire telegrams-fabrieken van Florentië en Turijn. De laatste stellige berichten, uit Italië zelf melden dat Garibaldi, die met 5000 gewapende mannen inderdaad op slechts 3 kilometers afstands der stad Rome stond had genomen,

naar Monte-Rotondo terug gekeerd is, op den raad van een' zending van Victor-Emmanuel.

De fransche *Moniteur* kondigt aan dat de tijding van de ontschepping der fransche troepen te Civita-Vecchia, de levendigste voldoening toeveeg heeft gebracht bij de Romeinse bevolking. Aanstonds na de ontgangst dier blijde tijding, werden de magazijnen en winkels in de stad Rome weder geopend, en de inwoners heramen hunne gewone bezigheden; de beste rust en orde en zelfs het vertrouwen blijven heerschen in de hoofdstad der Christenheid.

Eene depeche uit Livorno, door den londen *Times* afgekondigd, meldt dat twee brigaden van het fransche expeditie-leger den 30 oktober in Rome binnen gekomen zijn.

De bezetting van het Romeinse grondgebied door de italiaanse troepen, een' nieuwe comedie streek van Victor-Emmanuel, om Garibaldi te redden en zelfs de handelende en onderhandelende persoon te worden in het nieuwe drama, wordt door de fransche dagbladen na levendig besproken.

In de regeringskringen heeft dat vermetel besluit eene zeer onaangename indruk gemaakt. *La France, la Correspondance Havas* en *l'Etendard*, waren hevig uit tegen Italië, welk zij verantwoordelijk stellen voor de gevolgen, die wellicht een oorlog met Frankrijk zullen zijn.

Men weet nu dat de italiaanse koning zelf Garibaldi vriendelijk heeft doen verzoeken zich met zijne benden uit de nabijheid der stad Rome te verwijderen, en zich achter de geleerden van het italiaanse leger te plaatsen. Garibaldi heeft gehoorzaamd en is, zoals wij zegden, naar Monte-Rotondo teruggekeerd.

De Garibaldische comiteiten zijn in Turijn, Florentie, Genua en ook in de andere steden onthouden, en de oproerige bewegingen onder de bevolking in Italië worden betengeld. Maar te gelijker tijd worden de pauselijke overheden daar waar de italiaanse troepen komen, in hunne bedieningen opgeschorst, en het grondgebied in bezit genomen in naam van Victor-Emmanuel, terwijl men reeds pogingen tewerk stelt om van de bevolking stemmingen af te persen voor hunne aanhechting bij Itale. . . .

Men ziet dus duidelijk hoe het schandelijke huichelspel voortduurt, en welke de inzichten der italiaanse Regeering zijn.

Frankrijk is den Paus van Rome, op dezes verzoek, ter hulpe gesneld, tegen de aanranding der roefbenden van Garibaldi, en de krijg-toerusting te Toulon en in 't zuiden bewijzen geuorg dat de expeditie naar Rome ernstig gemeend, ja zelfs bereid wordt met het oog op andere zeer mooglijke gebeurtenissen.

Pius IX en de Garibaldisten.

Plaatsgebrek heeft ons belet verleden zaterdag het volgende artikel uit de *Gazette du Midi* mee te deelen. Ziehier dit artikel:

« Men vroeg zich af wat er was geworden van de kolom 1000 pauselijke troepen, welke onlangs uit Rome vertrokken was. Men heeft te Marseille eenen brief ontvangen, geschreven door eenen zouaaf welke er deel van maakte. Hij zegt in dien brief, dat de kolom, na verkenningen op verscheidene punten te hebben gedaan en na verscheidene dagen gedwongene marschen afgelegd te hebben, te Rome is teruggekeerd. Onder het oogpunt van afmatting heeft zij veel te lijden gehad. Bij hare aankomst werd zij op St. Pietersplein, aan den voet van het Vatikaan gekamperd.

« Er werd eene algemeene concentrering der pauselijke detachementen op Rome bewerkt. »

Hetzelfde blad trekt uit een bijzonderen brief de volgende treffende inlichtingen: « Men verzekert dat de H. Vader wenscht te Rome te blijven, doch dat alles voor zijn vertrek gereed is. Hij is zoo gerust en zoo gelaten, dat men het moet verwonderen. Gisteren heeft er op het fort San-Angelo een dier tooneelen plaats gehad, welke verdient door eene buitengewone pen of een geniaal penseel afgeschildt te worden.

« De garibaldistische krijgsgewapenen, welke er zich ten getalle van meer dan 200 bevinden, waren in eene benedenzaal der grafombe Adriaans vereenigd, toen de deur hunner gevangenis geopend werd, en zij plotseling eenen man in het wit gekleed, zagen verschijnen: het was den Paus. Hij trad alleen, rustig, glinsterende van heiligheid en majesteit, binnen. Hij stond te midden van hen stil en zegde: Mijne vrienden, hier ben ik; gij ziet voor u den bloeduitzuiger van Italië, waarvan u generaal spreekt. Welnu! gij hebt allen de wapenen tegen mij opgenomen en gij ziet slechts een armen grijsaard! . . .

« Er heerschte eene diepe stilte in de zaal; al de garibaldisten waren als door instinkt op de knieën gevallen; Pius IX stond recht te midden der revolutionnairen, welke aan zijne voeten gevallen waren en die een treffend toonbeeld van het berouwende Italië, van het Italië der

toekomst, aanboden.

« Hij naderde verscheidene hunner en zegde: Gij, mijne vrienden, hebt gebrek aan kleederen, schoenen en linnen; welnu! het zal die Paus zijn, tegen welke gij onlangs oprukte, die er zal aan denken u te kleeden en u naar uwe familiën terug te zenden, aan welke gij zijnen zegen zult overbrengen. Alleenlijk zult gij, voor uw vertrek als katholieken, uit liefde voor mij, een goestelijk retraits doen. Het is de Paus welke u dit afsmeekt.

« Al de garibaldisten vroegen om zijne voeten te mogen kussen. Verscheidene hunner weenden. De H. Vader gaf hun zijnen zegen. »

Frankryk.

Parijs, 1 november.

Een groote Ministerraad is heden morgen, onder 's Keizers voorzitting, in Saint-Cloud gehouden.

Te oorleelen naar deszelfs langen duur, moeten daarin gewichtige besluiten zijn genomen.

De *Moniteur* kondigt eene depeche af uit Nizza, die tijdingen geeft uit Civita-Vecchia van 30 oktober. De eerste brigade Dumont was den 29^{en} aldaar ontscheept; de brigade Pothier moest den 30^{en} 's avonds ontscheept zijn. De generaal Dumont moest den 31^{en} in de stad Rome toekomen met de eerste brigade.

Garibaldi bevond zich met 5,000 mannen, te Monte-Rotondo.

De telegrafische gemeenschappen langs Italië zijn afgebroken.

La France bestatigt de verergernis van den toestand ten gevolge der binnenrukking van de italiaanse troepen over de Romeinse grenzen. Het blad verzekert dat de eere der Franschen door dergelijke feiten sterk gekwetst wordt.

La Patrie en *l'Etendard* verklaren insgelijks dat de inval der italiaanse troepen in de Kerkelijke Staten eene uitzonderlijken toestand darstelt.

La Presse verzekert dat de Keizer van Oostenrijk en Keizer Napoleon verscheidene samspraken houden over de huidige verwikkelingen. De besprekingen zouden reeds voor uitslag hebben de beste overeenkomst tusschen beide Vorsten op af de vraagstukken die thans aan de dagorde zijn.

De krijgstoerusting worden ijverig voortgezet. In Toulon zullen de gepantserde oorlogschepen *La Valouraise*, uit Cherbourg gekomen, en de *Mogador*, heden uit Civita-Vecchia teruggekeerd, zonder latere tijdingen van Rome, onverwijd weder afvaren met 4 schadrons van het 3^e regiment jagers.

Te Cherbourg werkt men bedrijvig voort met de bewapening der drijvende batterijen, en talrijke groote oorlogschepen worden bemand en bevoorrad. Men schrijft uit die stad, dat er groote gebeurtenissen in de lucht moeten hangen, die in het Zuiden beginnen en wellicht in het Noorden zullen eindigen.

In Marseille zijn gisteren een aantal fransche vrijwilligers voor het pauselijk leger ingescheept aan boord der pakethoofde *le Roi Jérôme*. De heer Keller, oud-afgevaardigde van den Noderrijn, begeeft zich, met 13 jongelingen zijner familie, insgelijks naar de Eeuwige Stad, om de zaak van den Paus te verdedigen.

Laatste tijdingen.

Ontwepening der benden van Garibaldi.

De pauselijke zouaven hebben Rome aan de verdediging der Franschen overgelaten. Zij zijn de stad ingetrokken om slag te gaan leveren aan Garibaldi die zich te Monte-Rotondo versterkt had. De ontmoeting tusschen de pauselijke vrijwilligers en de roodhemden moest, volgens de *Patrie* van Parijs, maandag 4 november plaats hebben.

Garibaldi heeft de kans niet gewaagd. Hij heeft Monte-Rotondo verlaten en is met zijne soldaten achteruit getrokken naar Correse waar zijne benden op bevel van Victor-Emmanuel zullen ontwapend worden.

Arme theater held! Gisteren nog riep hij: *Roomen of de dood!* Vandaag verlaat hij het slagperk en hij dienst achteruit voor de aankomst der pauselijke zouaven die hij gisteren bespote!

De italiaanse troepen van Victor-Emmanuel hebben zich te vrede gesteld met de vier pauselijke steden van Civita Castellana, Acquapendente, Orte en Frosinone in te trekken. Zij hebben geenen verderen voortgang in de staten van den Paus gedaan. Victor-Emmanuel weigert de vier steden te ontruimen. Men schrijft uit Florentie dat alle klassen der militia die in verlof zijn zullen onder de wapens geroepen worden.